

vinde derved, thi jeg anseer det ogsaa for givet, som udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), at i Communerne vilde Communalbestyrelserne komme til at ligne det, der nu lignedes paa Næringen, fremtidig paa Formue og Veilighed, og i mine Tanker vil det være det Rigtigste; paa den anden Side har jo Communalbestyrelsen Valget, thi der staaer i Lovforslaget, at den kan ligne Beløbet enten paa Grundtægt eller paa Formue og Veilighed, men jeg skal stemme for dette Endringsforslag, da jeg anseer det for en Binding for Loven; saafremt den ærede Minister ikke har Noget at erindre derimod, og saafremt han vil gaae ind paa Loven, naar denne Sætning gaaer ud, skal jeg stemme for Endringsforslaget.

Indenrigsministeren: Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. M. Hansen) i, at det ved Lovforslag væsentligt kommer an paa, hvad Bøteringen giver, og at de derfor anførte Præmisser altsaa ere af mindre Betydning. Smidbertid er der et Punkt, der ganske vist — jeg vil ikke sige ved Forhandlingerne iaar, men ved Forhandlingerne ifjor og, saavidt jeg har lagt Mærke til, ved alle de Forhandlinger, der have fundet Sted om denne Sag udenfor Salen — har spillet en stor Rolle, dette nemlig, at en Forandring af Næringsstaten skulde være om ikke den nødvendige, saa dog en naturlig Conseqvent af den nye Næringslov, og det er idag paant blevet gjentaget af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen), saa at jeg ikke anseer det for overflødig, om det end vil blive en Gjentagelse, paant at henlede Opmærksomheden paa, at det berøer paa en stor Misforstaaelse. Den nye Næringslov tilveiebringer ganske vist en større Concurrence mellem By og Land, og hvis altsaa Næringsstaten var en Statsstat, saa er Antet visere, end at, naar der tilstedes Landet detmindste tilnærmelsesviis Afgang til at drive den Næring, der hidtil er blevet betragtet som borgerlig Næring, kan det ikke være retfærdigt, længere at gjøre den borgerlige Næring specielt til Gjenstand for Bestatning til Staten, men Næringsstaten er nu som be-

kjendt en Communalafgift og berøres saaledes ikke af Forholdet mellem By og Land. Af de Forandringer, der ville fremkomme ved Indførelsen af den nye Næringslov, er der vel eet Punkt, som kan siges at staae i Forbindelse dermed, men det taler netop for Næringsstatens Opretholdelse, det er nemlig den Bestemmelse i Næringslovens § 28, sidste Alfinit, som gaaer ud paa, at Byerne kunne inddrage under Næringsbestatningen de Landhaandværkere og Handlende, der boe indenfor en snever Kreds om samme; thi jeg maa her gjentage paa Grund af en Ytring, der er falden her idag, at det er en ligefrem Selvfølge, at i de Kjøbstæder, for hvilke Næringsstaten ophæves, bortfalder ogsaa deres Ret til at lægge en tilsvarende Afgift paa Haandværkere og Handlende i Byens nærmeste Omkreds. Det er altsaa en reen Byaffaire, en reen Communalafg. Hvad dernæst de indenbyes Næringsdrivende angaaer, da er Næringsstaten jo slet ikke til for dem, der ikke benytte den lettere Afgang, som den nye Næringslov giver, til at drive borgerlig Næring — jeg siger med Til: lettere Afgang, thi Agangen har just ikke været vanskelig allerede efter den nu bestaaende Lovgivning; de svare ikke Næringsstat og komme ikke til at svare den, da de betragtes som ikke tilværende med Hensyn til dette Forhold. Med Hensyn til Concurrencen derimod imellem de Industri-drivende vil Næringsloven naturligviis drive til en forsøgt Concurrence, men jeg maa atter her fremhæve, hvad jeg allerede sidst bemærkede, at i samme Grad og fra det samme Dieblit, Concurrencen forsøges og de nuværende Industri-drivendes Indtægter derved maatte formindskes, i samme Dieblit forsøges ogsaa Antallet af dem, der inddrages under Næringsstaten, og i samme Grad, hvori deres Indtægt af Næringen bliver mindre, bliver ogsaa den Andeel mindre, som de skulle svare deraf til Byen som Skat. Det er forøvrigt kun, fordi jeg troer, at det vilde være uheldigt, om vrangne Forestillinger, der kun berøe paa en Navneforveksling, skulde redfæste sig, at jeg anfører dette; thi jeg gjentager, at efterat Næringsstaten er falden i Kjøbenhavn — naar en æret Rigsdagsmand (Madsen) idag har paastaet, at denne er ganske det Samme som en Formue- og Veilighedsstat, kan jeg ikke